

GŁOS WIDZEWA

Tygodnik Rady Zakładowej Państwowych Zakładów Widzewskiej Manufaktury w Łodzi

Nr. 11 (22)

Łódź, dnia 12 IV. 1946 r.

Cena 1 Zł.

CO TO JEST REFERENDUM?

W prasie codziennej dużo miejsca zajmują ostatnio wiadomości o mającym się odbyć w Polsce referendum. Z inicjatywą przeprowadzenia referendum ludowego wystąpił Centralny Komitet Wykonawczy PPS. Poparły ją pozostałe partie demokratyczne z PPR na czele.

Niewątpliwie nie wszyscy u nas zdają sobie dokładnie sprawę ze znaczenia i istoty tej jednej z najbardziej demokratycznych form zasięgania opinii całego narodu w zasadniczych kwestiach ustrojowych, politycznych i społecznych, dlatego też postaramy się ją pokrótce omówić.

Co to jest referendum?

Wyraz sam jest pochodzenia łacińskiego i oznacza „odniesienie się” — w tym wypadku do opinii narodu. Jest to więc po prostu zapytanie wszystkich obywateli o ich stosunku do najbardziej ważnych, zasadniczych problemów, dotyczących istnienia i rozwoju państwa. W praktyce sprowadza się to do udzielenia pisemnej odpowiedzi, pozytywnej lub negatywnej (tak lub nie), na zadane pytania, co daje możliwość czynnikom rządzącym zorientowania się, jaka jest wola większości narodu.

W małych greckich państewkach w okresie starożytnym, będących wzorem demokratycznego sposobu rządzenia, a obejmujących nierzadko obszar jednego tylko miasta, łatwo można było zorientować się w woli narodu, gdyż wszystkich obywateli można było zebrać na jednym polu lub rynku i zarządzić głosowanie. Demokracja, czyli ludowładztwo miało tu najbardziej bezpośrednie zastosowanie. W miarę jednak powstawania rozległych państw, obejmujących niekiedy obszar tysięcy lub dziesiątków tysięcy miast i wsi niesposób jest zebrać wszystkich obywateli, dlatego też trzeba się ograniczyć do zasięgnięcia ich opinii w formie referendum. Niektóre mniejsze państwa demokratyczne (jak np. Szwajcaria) stosują dość często tę formę wypowiedzenia się obywateli. W państwach większych nawet ta ograniczona forma bezpośredniego uzewnętrznienia się opinii publicznej jest wielce kosztowna i trudna, technicznie do przeprowadzenia.

Proszę sobie tylko wyobrazić trudności związane z przeprowadzeniem referendum w Wielkiej Brytanii, gdzie trzeba by było zasięgnąć opinii nie tylko obywateli wyspy, ale i odelgłych zamorskich dominjów i kolonii. Nawet i u nas, w Polsce, chociaż zajmujemy obszar o wiele mniejszy niż posiadłości Wielkiej Brytanii, przeprowadzenie referendum ludowego będzie związane z wieloma trudnościami.

Cóż więc wpłynęło na to, że mimo wszystko czołowe nasze

partie demokratyczne (PPS, PPR, SL.) wypowiedziały się stanowczo za przeprowadzeniem referendum?

Otóż jest dla nas rzeczą jasną, że doniosłe reformy społeczne, zmiana granic zachodnich i kwestia przyszłego parlamentu — to zasadnicze problemy naszego bytu państwowego i narodowego. Budujemy Polskę Demokratyczną, opartą na zasadach sprawiedliwości obywatelskiej. Chcemy, aby zręby nowego życia, które w trudzie i znoju kładziemy, były trwałe i niewzruszalne. A trwałe mogą być tylko te przemiany polityczne i społeczne, które opierają się na niewzruszonej woli mas ludowych, które mają za sobą poparcie ogromnej większości narodu.

Jakie będą pytania, na które będziemy musieli odpowiedzieć? W chwili, gdy wydajemy naszą gazetę nie zostały jeszcze ogłoszone bliższe szczegóły dotyczące terminu ani rodzaju pytań.

Niewątpliwie jednakże zgodnie z projektem CKW PPS naród musiałby udzielić odpowiedzi na zasadnicze zagadnienia z dziedziny polityk zagranicznej (sprawa Ziemi Odzyskanych), reform społecznych (upaństwowienie średniego i wielkiego przemysłu; reforma rolna zagadnień ustrojowych (jedno — czy dwuizbowości przyszłego parlamentu).

Każde z tych zagadnień posiada dla nas znaczenie fundamentalne. Bez ugruntowania dotychczasowych zdobyczy nie sposób umocnić budowany przez nas gmach państwowy. Bez udzielenia dosadnej odpowiedzi, przytłaczającej swą masą nieliczne głosy malkontentów, niezadowolonych i wrogów postępu, nie sposób skończyć wreszcie z histerycznym krzykiem rodzimych i obcych reakcjonistów o rzekomym „terrorze”, panującym w naszym kraju.

Referendum ludowe ujawni cały ogrom potęgi jaką dysponuje demokracja polska, ujawni całkowite poparcie, którym cbdarząją nasz Demokratyczny Rząd i jego posunięcia masy ludowe Polski.

Referendum ludowe wykaże całemu światu, że przemiany społeczne i polityczne, które zaszły w Polsce, nie mają charakteru „sezonowego”, gdyż opierają się na woli przytłaczającej większości narodu, są nieodwracalne i stałe.

Referendum ludowe dopomoże też nam do zdemaskowania tych wszystkich, którzy za demokratycznym frazesem chcą ukryć swe reakcyjne oblicze i antyludowe zamiary, którzy swą liśią strategią chcą zniszczyć doniosłe i z trudem zdobyte osiągnięcia polskich robotników, chłopów i inteligencji pracującej.

Klasa robotnicza z uznaniem wita ze wszelkich miar słuszną inicjatywę i wierzy, że w wyniku przeprowadzonego referendum ludowego utrwala i umocni się podstawy Demokratycznej Polski Ludowej.

Przegląd wydarzeń

FRANCJA ŻĄDA ZLIKWIDOWANIA NIEBEZPIECZEŃSTWA NIEMIECKIEGO

Francuski wicepremier Thorez wygłosił w Paryżu przemówienie, w którym żądał zagwarantowania bezpieczeństwa wschodnich granic Francji poprzez umiędzynarodowienie zagłębia Ruhry — arsenału zbrojeniowego Niemiec. Premier Thorez podkreślił, że naród francuski zdecydowany jest prowadzić bezwzględny walkę z wszelkimi próbami odrodzenia faszyzmu i groźby niemieckiego imperializmu.

DAR ZWIĄZKU RADZIECKIEGO DLA POLSKI.

Rząd Związku Radzieckiego przekazał w darze Polskiej Marynarce Wojennej kilka eskadr świetnie wyposażonych i nowoczesnie uzbrojonych okrętów wojennych. Ten wspaniały dar naszego sojusznika wywołał żywy oddźwięk wśród społeczeństwa polskiego. Wspólny obiad marynarzy sowieckich i polskich zamienił się w wielką manifestację przyjaźni polsko-sowieckiej.

WYBORY W GRECJI.

W dniu 31. III. br. zostały w całej Grecji na wyraźne żądanie Anglii przeprowadzone wybory do parlamentu, mimo licznych protestów stronnictw robotniczych i demokratycznych. W wyborach, przeprowadzonych w warunkach niesłychanego terroru ze strony policji i uzbrojonych band monarchistów, stosowanego wobec uchylających się od głosowania, wzięło udział nie więcej niż 53% ogólnej liczby uprawnionych do głosowania.

FISCHER I GREISER BĘDĄ SĄDZENI W POLSCE.

W dniu 28. III. władze amerykańskie w Frankfurtu n-Menem przekazały władzom polskim w osobach przedstawicieli Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, dwóch zbrodniarzy wojennych Fischera i Greisera, którzy będą odpowiadali przed polskim Trybunałem za zbrodnie popełnione przeciwko narodowi polskiemu. W najbliższych dniach będą władzom polskim przekazani dalsi przestępcy wojenni, winni zbrodni na terytorium Rzeczypospolitej.

SPRAWA PERSKA NA DRODZE DO LIKWIDACJI

Incydent radziecko - perski, który międzynarodowe elementy reakcyjne chciały wykorzystać do podważenia współpracy między wielkimi narodami, został zlokalizowany i znajduje się na drodze do zupełnej likwidacji. Rokowania, prowadzone bezpośrednio między przedstawicielami Związku Radzieckiego i Persji, zakończyły się pomyślnie.

REFERENDUM LUDOWE W POLSCE.

Rada naczelna PPS wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie w Polsce jeszcze przed wyborami referendum ludowego t. zn. zasięgnięcia opinii narodu w zasadniczych sprawach dotyczących wewnętrznej i zagranicznej polityki naszego rządu. Inicjatywę PPS poparły wszystkie pozostałe partie demokratyczne.

PREZYDENT HOOVER W WARSZAWIE

W ubiegłym tygodniu bawił w Warszawie były prezydent Stanów Zjednoczonych p. Herbert Hoover. Podczas swej wizyty prezydent Hoover został przyjęty na audiencji przez prezydenta K.R.N. ob. Bolesława Bieruta i innych przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Prezydent Hoover wyraził swój głęboki podziw dla bohaterstwa narodu polskiego, który po tak straszliwych przejściach ostatniej wojny, z godnym podziwem entuzjazmem i wiarą zabiera się do budowy nowego życia. Prezydent Hoover oświadczył przedstawicielom prasy krajowej i zagranicznej, że zrobi wszystko co w jego mocy, aby dopomóc Polsce do szybkiego zaleczenia ran zadanych wojną.

LUDNOŚĆ ISTRII ZA PRZYŁĄCZENIEM DO JUGOSŁAWII.

W ostatnich dniach miały miejsce w Trieście i innych miastach Istrii olbrzymie manifestacje. Manifestanci żądali przyłączenia Istrii i krainy Julijskiej do Jugosławii. W kilku wypadkach doszło do starć pomiędzy ludnością jugosłowiańską a włoską.

KĄCIK LITERACKI

Edward Dembowski

„Znacie człowieka co zaparł siebie,
Co dla Ojczyzny, braci, wolności
Przebiegł pół świata o suchym chlebie
Wyrzekł się żony, dzieciak, miłości,
Co mu wiatr zesięł wychudłe lice
Chlebem — powszednim — cierpienie troski,
Uściskiem — stryżek, grób — szubienica,
To emisariusz — Edward Dembowski,
Co za to wszystko w chwili skonania
chce tylko słyszeć dzwon zmartwychwstania“

Przed kilku dniami minęło 100 lat od śmierci Edwarda Dembowskiego. Nic nie przesądził poeta kreślić taką charakterystykę człowieka, który oddał swe życie dla sprawy wolności Polski i ludu polskiego w powstaniu krakowskim w 1846 roku, licząc zaledwie 24 lata.

Ur. w r. 1882 pochodził z rodziny arystokratycznej. Powstanie listopadowe oglądał w Warszawie oczami 8-letniego dziecka. Do 14-go roku życia wychowywał się w rodzinnym majątku w Lubelszczyźnie. W roku 1896 przyjechał do Warszawy. Ojciec jego znany senator w dobie Królestwa Kongresowego, zdając sobie sprawę z niepospolitych zdolności syna, nie szczędził trudów i pieniędzy na kształcenie. Dembowski chłonie zdobywane wiadomości,

z pasją oddaje się studiom społecznym i fizycznym, ulegając wpływowi filozofa Hegla. W 1842 roku rozpoczyna wydawanie „Przegląd Naukowy“, pismo o charakterze wybitnie postępowym dokoła którego skupia się ówczesna postępową elitą umysłową Warszawy. Dembowski sam pisze i drukuje, zdobywa posłuch dla siebie, zapalem rozgrzewa wahających się wiadomości o rzeziach, które chłopcy wspólnie z wojskiem austriackim urządzają na powstancach i szlachcie nie jest dla niego takim ciosem, jak dla innych. Orientuje się zarówno w ciemnocie mas chłopskich, jak i w podłej agitacji rządu austrackiego, przeciwstawia się wszelkimi radykalnym zarządzeniom w stosunku do zbuntowanego chłopstwa i wierzy, że tylko dobrocią uda się lud uzyskać, współczuje mu tylko. Dnia 23 lutego Dembowski zjawia się w Krakowie i tam na rynku ogłasza manifest rzucając hasło równości społecznej. Wszystko o czym mówi technicznie życiem i głęboką prawdą, wypracowaną w jego własnej duszy. Dembowski widzi Polskę przyszłą, Polskę ludową i dla niej poświęca wszystko. Zostaje sekretarzem Naczelnika Rządu, bo wie, że tu najlepiej będzie mógł orientować się we wszystkim. Dnia 24 lutego wydaje odezwę „Do Polaków umiejących czytać“, w której odzwierciedlają się jego przekonania. Próby Dembowskiego oddziaływania na lud okolic Krakowa nie dają pozytywnego wyniku. Dembowski sądzi, że najłatwiej trafić będzie do ludu za pośrednictwem duchowień-

stwa. Dnia 27 lutego Dembowski organizuje procesję ludu, w której bierze udział 30 księży i zakoników. Ostonę wojskową stanowi 30 strzelców. Dembowski idzie na przedzie. Z rozwianym jasnym włosiem, płonącymi oczami wydaje się uosobieniem zwycięstwa, ma niezachwianą wiarę w powodzenie sprawy. Procesja kieruje się ku Bochni, gdzie miała się spotkać z masami ciągnącego chłopstwa. Nie spotkawszy chłopów zawraca na noc do Podgórze. Rząd austriacki tymczasem ochłonął z pierwszego strachu. Gubernator Collin zaczął ściągać wojska do Podgórze. Powracająca procesja została wzięta w dwa ognie. Szalona panika ogałnęła tłum niespodziewający się zdrady. Jedyńm człowiekiem, który nie stracił głowy, organizował uciekających i wycofywał się spokojnie był Dembowski. Droga odwrotu jednak była zamknięta — Dembowski pada od kul.

Śmierć Dembowskiego przyspiesza upadek powstania. W pierwszych dniach marca rząd rewolucyjny wycofał się z Krakowa. Powstanie upadło na skutek braku przygotowania. W jednych okolicach wiadomość o powstaniu przyszła na czas, do innych nie dotarła wcale, ułatwiło to znakomicie działanie wrogowi. Masy chłopskie okłamywane przez rząd austriacki nie tylko nie wzięły udziału w rewolucji, która im niosła wolność, ale krwawo występowały przeciwko spiskowcom. Ciemnota chłopów i zgnilizna moralna szerząca się w sferach urzędniczych była drugą przyczyną upadku powstania. Dembowski nie przeczuwał tego, co się stało, do końca pozostał entuzjastą rewolucji socjalnej, mającej przynieść wolność pracującemu ludowi. Padł wierząc w zwycięstwo sprawy, o którą walczył. Wśród potomnych pozostawił najjaśniejsze wspomnienie. Pochowano go na Podgórzu.

Kurowski

MÓWIĄ KOBIECY

Koło Ligi Kobiet

Przy naszej firmie powstało Koło Ligi Kobiet. Z dnia na dzień powiększają się nasze szeregi. Nie tak dawno, bo zaledwie 16 miesięcy wstecz, byliśmy niewolnicami w szponach hitlerowskich. Kobieta — Polka pracowała po dwanaście godzin dziennie, bez prawa odpoczynku. Gdy zdarzyło się, że której zachorowała dziecina i zmuszona była zostać w domu, to nazajutrz znalazła się na „Sikawie”. Nie było chyba takiej wśród nas, któraby z najwyższym utęsknieniem nie czekała chwili wyzwolenia ze straszliwego piekła hitleryzmu. Dziś jesteśmy w Wolnej Polsce, a przed nami jasne jutro. Kobieta w nowej Polsce jest dzisiaj równoprawnym członkiem społeczeństwa, który ma prawo organizować się w obronie swych interesów. My, kobiety, na terenie Widzewskiej Manufaktury nie pozostaniemy w tyle niezaprzepaścimy tych możliwości jakie daje nam nasz demokratyczny ustrój. Nasze koło się powiększa i rośnie. Tylko w potężnych szeregach wszystkich kobiet miast i wsi utrwalimy nasze zdobycze, jak: 8 godz. dzień pracy, urlopy, żłobki, szkoły. Tylko w szeregach Ligi Kobiet stworzymy jaśniejsze jutro, ulżymy pracującej kobiecie. Dążyć będzie

Wiadomości sportowe

KS. FILMOWIEC — KS. WIMA 3:11.

W dniu 24.III rb. w hali własnej odbyły się zawody bokser-skie pomiędzy KS. Filmowiec—KS Wima.

Osemka nasza odniosła wysokie zwycięstwo nad nowo-powstałym klubem, choć nie wystąpiła w swym najsilniejszym składzie.

Pzebieg walk:

Waga musza: Rózycki (F) — zwyciężył Błasińskiego (W)

I piórkowa: Matecki (F) przegrał wysoko na punkty do Kawczyńskiego (W)

II piórkowa: Owsik (F) przegrał do Pluty (W).

Lekka: Szczepański (F) przegrał do Mrowińskiego (W) na

Jeteśmy z wami

Rzęziły harmonie w takt hiszpańskich tang
za złotych pięć i kolację lkała seniorita,
sinią noc neonowa.
w rykach syren i gumowych melodiach gitar. —
Szli robotnicy do fabryk,
a bruk krokiem ich dzwonił
zaciskając pięści myśleli o Katalonii.
Szli robotnicy do fabryk
pytali zecerów u kaszt
— towarzysze — czyj będzie Madryt —
ich czy nasz.

Milczeli zecerzy — pot sływał im z czół,
a piersi dyszały ciężko.
Każdy z nich kłamstwa depesz
w ołów przelewał i w ołowiu kul,
rósł walką i garbił się klęską.
Krwawe słońce wschodzi nad Warszawą
nad Oviedo wschodzi to samo słońce —
prujcie marszem ulice
bijcie kroki o bruk i dzwońcie.

Lufy przytknięte do pleców,
bagnety wbijane w żebra
zmuszały w biskajską zatokę na pencerniki z gór isć
brzęk kajdan włókił się po stokach
gniły trupy w dolinie Ebra
pożarem i mordem
dymiły ruiny Asturji.

Daleko z pszenicznych pól Mazowsza
do ziemi, co w niebo pnie się Pirenejami

ale my.

którym krew nasza powszednie nieobca.

wolały

jes — teś — my — z wami —

1944 rok.

my, by podstawy pokoju utrwaliły się i człowiek czuł się szczęśliwym i zadowolonym w każdej dziedzinie pracy. Ale poto, abyśmy mogły walczyć lepiej i skuteczniej musimy ciągle zasilac i powiększac nasze szeregi. Liczymy obecnie 200 członkiń, ale winniśmy w krótkim czasie w swoich szeregach wszystkie kobiety pracownice naszych Zakładów. Leży to w interesie każdej kobiety-obywatelki poszczególnie i wszystkich kobiet razem. Kończąc apelam do wszystkich kobiet; wasze miejsce w szeregach Społeczno-Obywatelskiej Ligi Kobiet. Stawajcie wszystkie w nasze szeregi!

P. Czajówna.

punkty, idąc dwa razy na deski, w drugiej i trzeciej rundzie.

I pół średnia: Andrzejczak (F) zremisował z Ratyńskim (W); obaj zawodnicy stoczyli najpiękniejszą walkę.

II pół średnia: Jastrzębski (F) — przegrał z Wolszregerem (W)

W wadze średniej: Kosiński (F) — przegrał przez techniczne k.c. w drugiej rundzie z Untonem (W).

Na ogół walki na niezbyt wysokim poziomie, większa część zawodników to „nowo upieczeni”, za wyjątkiem niektórych, wiele obiecujących na przyszłość.

Widzów 1000 osób.

Lu.-Be.

W dniu 31.III rb. odbył się w naszej hali rewanżowy mecz bokserski pomiędzy naszą drużyną a R.K.S. Bielarnia z Kalisza.

Przebieg walk:

Waga papierowa: Sung (B) — Podufalski (W). Walkę wygrał kaliszanin wysoko na punkty, wykazując dobrą formę i talent.

Waga musza: Jarmuszkiewicz (B) — Błasiński (W). Walka niezbyt ciekawa, Jarmuszkiewicz dość szybki, lecz nie pozitym; Błasiński zaś, jak na „muchę” za powolny i za mało ruchliwy, dysponujący jedynie silnym ciosem. Zwyciężył na punkty Błasiński.

Waga kogucia: Szablewski (B) — Tomas (W). Szablewski pierwszej minucie poddaje się po otrzymaniu kilku silnych ciosów, oddając dwa punkty Tomasowi.

Waga piórkowa: Kranc (B) — Kawczyński (W). Walka zacięta i emocjonująca, Kawczyński młody zawodnik, dobrze zapowiadający się, trafił na twardego i silnego zawodnika. Zwycięstwo przyznane Krancowi krzywdzi Kawczyńskiego, który w niektórych okresach walki górował na kaliszaninem.

Waga lekka: Winkler (B) — Pietranek (W). Zwyciężył Pietranek, który przez wszystkie trzy minuty punktował, trafiając

ciągle i celnie twardego Winklera, przyczym doznał kontuzji lewej ręki.

Waga półśrednia: Lewandowski (B) — Ratyński (W) stoczył rewanżową walkę, w której Ratyński chciał „oddać” za remis w Kaliszu. Walka bardzo ciekawa, o szybkim tempie i ostra. Zwy ciężył Ratyński, który górował nad przeciwnikiem szybkością i silnym ciosem, doznając w trzeciej rundzie kontuzji prawej ręki.

Waga średnia: Reczeref (B) — Gertner (W). Kaliszanin nie wytrzymał tempa i w drugiej rundzie sędzia przerwał walkę przy znając zwycięstwo Gertnerowi przez techniczne k.o.

Wynik brzmi 10:4 na korzyść Wimy, która wystąpiła bez Untona.

Przed zawodami zostały wręczone mistrzom pierwszego kroku bokserskiego i zdobywcom pierwszego miejsca w mistrzostwach juniorów okręgu odznaczenia i nagrody.

Między innymi nagrody otrzymali nasi zawodnicy. Tomas, jako mistrz juniorów okręgu łódzkiego w wadze koguciej i Gertner, zdobywca mistrzostwa na pierwszym kroku bokserskim. Po zawodach odbył się bankiet w miłej atmosferze i sportowym nastroju.

Kronika fabryczna

OGŁOSZENIA RADY ZAKŁADOWEJ

Rada Zakładowa prosi matki pracujące na zmiany i pozostawiające dzieci w żłobku o zgłoszenie się do sekretariatu Rady Zakładowej pokój 30 (nad jadalnią).

Rada Zakładowa podaje do wiadomości ogółu pracowników, że z przydziału związków zawodowych otrzymają węgiel ci pracownicy, którzy podpisali deklarację członkowską Związków Zawodowych.

Nadmieniamy, że deklarację należy wypełnić w sekretariacie Rady Zakładowej (pokój 30 nad jadalnią).

PRZYDZIAŁY ŻYWNOŚCIOWE.

Referat Aprowizacji przydzieli za miesiąc marzec po 20 jajek dla dzieci pracowników n/Zakładów do lat 18 w zamian za mięso.

Pracownicy n/Zakładów, którzy oddali kupon 60 z karty wy równawczej w miesiącu lutym, otrzymają po 1/4 litra oleju i 3/4 kg. mąki soja.

ZMIANY PERSONALNE

Na miejsce ustępującego Dyr. Nacz. Ob. Bezbrodego mianowany został przez CZPW Naczelnym Dyrktorem n/Zakładów ob. Ambroziak.

Odchodzącemu Dyr. ob. Bezbrodemu dziękujemy za jego wielki wkład w dzieło uruchomienia i zorganizowania n/Zakładów i jednocześnie życzymy mu na nowym stanowisku dalszej, owocnej pracy dla dobra Narodu i Państwa.

Z DZIAŁALNOŚCI KULTURALNO-OŚWIATOWEJ.

W dniu 27.III. Profesor U.Ł. ob. Czerwińska wygłosiła odczyt popularno-naukowy pt. „Jak Polska zdobyła Morze i Pomorze”.

W piątek dnia 29.III. 46 r. wyświetlono w sali jadalnej n/Zakładów film pt. „Świat się śmieje”.

W dniu 4.IV profesor U.Ł. ob. Krzemińska Anna wygłosiła w sali świetlicy n/ Zakładów odczyt popularno-naukowy pt. „Maria Curie - Skłodowska”

Ogłoszenie

Zawiadamiamy wszystkich pracowników naszych zakładów, płatnych miesięcznie, że począwszy od 1 kwietnia b. r. wprowa dzony zostaje następujący system dokonywania wypłat:

14 wzgl. 15-go każdego miesiąca wypłacane będą zaliczki na pensję w wysokości ok. 50% poborów.

W ostatnim dniu każdego miesiąca nastąpi ostateczne rozliczenie i wypłata reszty należności.

Przewodniczący Rady Zakładowej

(—) W. Jarzębski.

Dyrektor Adm. — Handlowy

(—) J. Cupryn.

KOMUNIKATY KASY POGRZEBOWEJ

W miesiącu marcu 1946 roku, zmarło ogółem 13 osób, w tym dwóch pracowników naszych Zakładów i 11 członków rodzin pracowników.

Kasa Pogrzebowa wypłaciła ogólną sumę zł. 31.000.—

Na dzień 1-go kwietnia r. b. Kasa Pogrzebowa liczyła 3619 członków pracowników, plus 53 członków emerytów, co stanowi łącznie 3672 członków.

Sekretariat Kasy Pogrzebowej czynny jest codziennie w godz. od 12-tej do 14-tej w pokoju 27 (nad jadalnią), prócz niedziel i dni świątecznych.

Zarząd K.P.

W dniu 31.III.1946 roku zmarła pracownica n/Zakładów

ś. † p.

ANNA BARBARA KRAUZE

ze Smulskich

przeżywszy lat 23. W nieutulonym smutku pozostał mąż i rodzina

Kasa Pogrzebowa